

СЕВЕРНО ЕХО

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

Излиза всяка СРЪДА и СЖБОТА
печатница Братя Игнатови — ПлѣвеньРедакторъ:
ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪТЕЛЕФОНЪ № 184
Годишен абонаментъ 60 леваПУШЕТЕ ЦИГАРИТЪ
"СНИДЖЕ ВАРДАРЪ"

Отъ фронта на войната до фронта на мира

Посещението на английските бойци въ Плѣвень. — Едно рѣдко и сърдечно посрещане. — Въ градътъ на дойранци. Тържествената заря съ церемонии. — Едно невиджано зрѣлище. — Банкетитъ — Кое засегна сърдцата на англичанитъ. — Майоръ Годлей предъ в. „Северно ехо“

Крайниятъ и най-важниятъ обектъ на английските бойци имаха обиколката си изъ България, бѣше Плѣвень. Тукъ тѣ горѣха отъ силно желание да се срещнатъ по отблизо съ ония, себеприличаващи и героизма на които тѣ бѣха познали още преди 18 години, при височинитъ на Дойранци. Видими отъ желанието да влѣзатъ въ

по близкѣ допиръ съ своитѣ бойни противници, още нѣколко дни преди денятъ на посрещането, водача на легионеритъ г. майоръ Годней, бѣше помолилъ да се съкратятъ по възможностъ официалноститъ.

— Ние искаме, казалъ майоръ Годней, въ Плѣвень да влѣземъ не като официални гости, а като другари на ония, съ които бѣхме лице срещу лице на бойната линия.

Какво значение се отдаваше на тая отдавна желана среща, говореше и факта, че специално отъ София въ денятъ на посрещането на британцитъ, въ Плѣвень бѣха пристигнали една внушителна група столични и чужди журналисти.

И заслужава да се подчертае, че желанието на британцитъ, да се скъса съ официалноститъ, се осъществи.

Плѣвенци много рѣдко сж посрѣщали така топло и сърдечно чужди гости.

Още отъ рано, въ петък — денятъ на пристигането — градътъ бѣе напълно празнично видъ. Хиляденъ народъ — граждани и селяни — се отправиха за гарата, където бѣше определено да стане официалното посрещане. Още къмъ 8 часа улицитъ, по които щѣха да минатъ гоститъ бѣха затъти отъ учащата младежъ и гражданството.

На гарата бойцитъ, водени отъ майоръ Годлей, бѣха посрещнати отъ бившиятъ началникъ на 9-та пѣхотна дивизия г. генералъ Вл. Вазовъ, пом. кмета г. Кр. Лингровъ, представители на гарнизона, запаснитѣ офицери и полицаи, пострадали отъ войнитъ, отъ една чета юнаци, отъ отрядъ скаути, девойки облечени въ национални носии и множество граждани.

Съ навлизането на влака въ гарата военната музика извиси английския химнъ. Още съ слухъ имаше на легионеритъ бѣха поднесени букети живи цвѣта, а следъ това поздравени отъ г. ген. Вазовъ, пом. кмета г. Лингровъ и отъ представителя на гарнизона г. подполковникъ Поповъ.

Отговори г. майоръ Годлей. Той каза:

— Съ чувството на нескривана радостъ ние стъпваме въ градътъ на дойранци.

Посещението на Плѣвень бѣше нашата най-голяма целъ, защото ние познавахме плѣвенци и тѣхния героизъмъ още преди 18 години, като противници на фронта.

Отъ гарата легионеритъ бѣха отправени за Военния клубъ. По пътя тѣ бѣха бурно аklamирани и посянати съ цвѣта отъ учащата младежъ.

Въ Военния клубъ гоститъ бѣха поздравени отъ директора на областта г. Ст. Никифоровъ, който въ речта си между другото каза: — Съ особена радостъ ви посрещаме въ Плѣвень, историческата голгота на нашето освобождение и сжкла съкровищница на традициите и паметници за бойна слава на нашитѣ освободители.

Отъ Дойранъ вие познавахте героичниятъ подвигъ на нашия народъ, който съ всички сили, окрилянъ отъ духъ и справедливостъ, свобода и човѣшка правда, бранеше участъта на своя поробенъ блатъ въ името на историята на българския народъ. Сега, дошли между него, вие се познаете и неговитѣ граждански добродетели, които сжщо така излъчватъ

желание за миръ, социаленъ напредъкъ и свѣтловна правда.

Следъ приветствието, на групи легионеритъ се прѣснаха изъ града за да разгледатъ забележителноститъ му.

Въ 1 часа по обѣдъ въ честъ на гоститъ бѣше даденъ банкетъ отъ общината, презъ време на който кмета г. инж. Мариновъ приветствува гоститъ. Отговори майоръ Годлей. Той каза:

— Нѣма въ свѣта войникъ, който учейки военната история на народитъ да не знае за Плѣвень. Съ подвига си при Дойранъ плѣвенци прославиха още повече името на своя исторически градъ. Нека тѣ бждатъ гордостъ за своето хубаво отечество и за своя храбъръ народъ.

Следъ речта си майоръ Годлей награди съ почетната значка на Британския легионъ г. г. генералъ Недевъ, областния директоръ г. Никифоровъ, кмета г. инж. Мариновъ, зап. полковникъ Нерезовъ и председателя на д-вото на пострадали отъ войнитъ г. Дим Влаховъ.

Следъ една добра почивка, въ 6 часа следъ обѣдъ на легионеритъ бѣше дадена закуска въ бюфета при градската градина. По това време войцитъ отъ гарнизона, учащата младежъ и хиляденъ множество граждани се отправиха за Мртввата долина, за да Скобелевия паркъ, където бѣше определено да се извърши зарята съ церемонии.

Минавайки презъ главната алея на градската градина, войскитъ и учащата младежъ бѣха поздравени отъ г. ген. Вазовъ. Видимо развълнувани отъ желзната дисциплина и хубавата маршировка на войници и учащи, легионеритъ ги поздравиха съ „браво“ и ржкоплѣскания.

Потокътъ отъ хора къмъ Мртввата долина продължаваше неспирно и скоро

височинитъ около Скобелевия паркъ почернѣха отъ народъ.

Зарята започна точно въ 8:45 часа вечерта, предшествувана съ една илюстрация-епизодъ отъ войнитъ. Тя бѣше едно невиджано до сега въ Плѣвень зрѣлище, което мжно се подава на описане, особено момента, когато всрѣдъ адския тъмнежъ на ордията и картечинитъ, войскитъ осветявани силно отъ прожектори, минаха въ атака.

Легионеритъ останаха изненадани отъ вълшебната гледка и развълнувани поздравиха г. ген. Недевъ за картината, която имаше, за да видятъ българския войникъ въ плѣнь устремъ за борба.

Следъ боя се произведе тържествена заря съ церемонии, презъ време на която майоръ Годлей положи вѣнецъ за падналитъ при Дойранъ плѣвенци, а гайдара Микълсонъ изпълни нѣколко траурни английски пѣсни.

Следъ зарята на терасата на Военния клубъ на легионеритъ бѣше даденъ банкетъ отъ началника на гарнизона г. ген. Недевъ. По това време се образуваше голямо факелно шествие отъ учащи, които когато стигнаха предъ клуба съ свѣтитѣ лампиони образуваха буквитъ „Е“ и „Б“ (началнитѣ букви на английския кралъ и нашия царъ). Все по сжщото време легионеритъ бѣха посетени отъ една делегация ученици и ученици отъ слѣтитъ гимназии, които имъ поднесо букети цвѣта и ги поздравиха отъ името на плѣвенската учаща младежъ. Майоръ Годней благодарилъ на делегацията за приветствието и заяви, че той и другаритъ му ще отнесатъ незабравимъ споменъ отъ хубавата маршировка и участието на плѣвенскитъ учащи въ посрещането имъ.

Презъ време на банкета началника на гарнизона г. ген. Недевъ поздравилъ гоститъ, като между другото въ речта си подчерта, че плѣвенци сж щастливи да видятъ въ срѣдата си ония, които още въ свѣтовната война се опознаха съ своята доблестъ и безъ да се мразятъ

сега се посрещатъ като стари и добри приятели.

Отъ името на легионеритъ отговори полковникъ Съръ Джонъ Браунъ, бившъ председателъ на легиона. Той каза:

— За насъ, англичанитъ, обикновено се казва, че сме студени и хора, които мжно се трогваме. Тая легенда тази вечеръ бѣше опровергана. Това, което видѣхме въ Плѣвень

засѣгна силно сърдцата на всички ни.

Азъ видѣхъ мои другари, които мжно се трогватъ, да се простъятъ особено предъ вида на величествената ма и ф-стация на вашата учаща младежъ. Тая вечеръ силно се врѣза въ нашитѣ

познати и скоро стаята се указва недостатъчна да побере постоянно прииждашитѣ неканени гости.

Очудени, но схванали сжщността на работата, Берахови привидно се усмихваха, проклинали ги въ душата си.

Доиде и разинътъ, който се надяваше да изтргне нѣкоя парична помощъ за еврейската община и за нѣкои поправки на старата синагога.

И когато слънцето бѣ залѣзло вече, той събщи, че сжботата е свършена и че може да отвори писмото.

Съ треперяща ржка Аврамъ скъса плика и бледъ той хвърли око на съдържанието, което, колкото го четѣше, толкова чувствуваше, че ще му припадне. Въ писмото пишеше:

„Драги ми Авраме, азъ съмъ Хаймъ текедджията. Не зная дали си спомняш още за менъ, но сигурно не си забравилъ десеттѣ турски лири, които ти бѣхъ заелъ нѣколко дни преди замиването ми за Америка. Знай, че

се намирамъ въ ужасна мизерия и че американскиятъ шансъ не ми се усмихна. Моля ти се, изпрати ми веднага дължимата сума. Благодарятъ ти предварително.

Твой вуйчо Хаймъ“

Но намислитъ изведнѣжъ да прикрие истината и направилъ нѣкаква далавера, Аврамъ прочете на гласъ: „Азъ съмъ Хаймъ текедджията. Бѣрвамъ, че ти и приятелитъ ми си спомняте за мене. Не можешъ ли да пуснешъ подписа между приятелитъ, за да съберешъ нѣкоя пара и ми изпратишъ? Ще ме спасите тогава отъ сигурна смъртъ“...

Следъ като свърши писмото, Аврамъ бръкна въ джеба си, извади една турска лира, величествено я сложи на масата и извика: — Нека всички, които искатъ да избавятъ единъ умирающъ отъ мизерия сънародникъ, да последватъ примѣра ми!

Настъпи гробно мълчание. Никой не се помръдваше.

Гласътъ на Аврамъ отново екна:

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата незабелязано се промъкнаха и излѣзоха.

Най-сетне единъ отъ тѣхъ стана, хвърли на масата нѣколко монети и си излѣзе. Последва г-вотори, трети и почти всички, и тѣ не бѣха малко. Аврамъ доволно потрѣкваше ржцетъ си.

Когато стаята се изпразни, той прибра най-напредъ своята лира, която съ тагъвъ щедъръ жестъ бѣ хвърлил, следъ което почна да брой събранитѣ пари.

Имаше надъ сто лири. Още на другия денъ той изпрати исканитѣ пари на вуйчо си Хаймъ. Благодарейки му за нѣкогашнат услуга и като знакъ на признателностъ бѣ прибавилъ нѣколко лири по-вече, за да смѣтне лихвата на паритъ, които бѣхъ заелъ.

— Никой ли? Нима ще оставите да умре отъ гладъ единъ беденъ нашъ братъ? Хайде, другари, малко добра воля, малко куражъ, малко състрадание...

Тѣзи, които бѣха близо до вратата

Каменинови тръби
за канализации и водопроводи

одобрени от м-вото на благоустройството съгласно протокол от 30 май т. г.

ПРОИЗВЕЖДА ФАБРИКА
ЖЕЛЪЗАРОВЪ — ПЛЪВЕНЪ

Скръбна вест

Съпрепълни от скръб сърца, съобщаваме на роднини приятели и познати, че нашият мил син и брат

БОЯНЪ ПАНОВЪ ГЕОРГИЕВЪ

близнак, 17 годишен, ученик от V кл. мелничарското у-ще, Русе не е вече между живите.

Той на 7 того при гара Иваново-Кошово е турил край на живота си, като си е наложил най-страшната смърт — под колелата на локомотива. Тълото му своевременно е прибрано от добри хора и е погребано в гробищата на с. Кошово.

Съдбата ни нанесе жесток удар. Ще се мъчим да го понесем и молимъ Бога щото такава участ да не постига никое семейство.

Плѣвѣнъ, 18 юний 1936 год.

ДЪЛБОКО СЪРЪБЯЩИ: майка: Ангелина; баща: Пано; братя: Георги, Никола и Юрданъ.

ГРАДИНАРИ И ЗЕМЛЕДѢЛСКИ СТОПАНИ, ФИРМАТА

КОТО ХР. ПАРТОВЪ А. Д. — ПЛЪВЕНЪ

ви съобщава, че при кланницата и хладилниците си до новата гара строи най-големата и модерна вакум-на инсталация за производство на

ДОМАТОВА САЛЦА ЗА ИЗНОСЪ

Въ инсталацията ще се приемат ежедневно от сръдната на м. юлий до края м. октомврий т. г. за преработка неограничени количества

прѣси, добре узрѣли и здрави домати

въ даденъ отъ фабриката амбалажъ.

Фирмата ни въ желанието си да даде на клиентите си по добър доходъ, организира и ИЗНОСЪ НА РАНИ ДОМАТИ, като остатъците отъ последните ще се приематъ за преработка въ фабриката.

КОТО ХР. ПАРТОВЪ А. Д. — Плѣвѣнъ

ВИДИНСКИЯ УКРЕПЕНЪ ПУНКТЪ

Обявление № 1878

Обявява се на интересующите се, че на единадесетия денъ следъ публикуването на настоящето въ нѣкои отъ мѣстните вестници отъ 8—11 часа въ Плѣвѣнското данѣно управление ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие за доставката на хранителни припаси, нужни за частитѣ отъ Плѣвѣнския гарнизонъ, за времето отъ 1-и юний 1936 г. до 1-и октомврий с. г. както следва:

Наименование на припаситѣ	Необходимо количество месо за:				Приблизителна стойност
	Плѣвѣн. окр. жандар.	4-а пех. дружина	Видинск. укреп. пунктъ	Всичко	
	кгр.	кгр.	кгр.	кгр.	лева
Месо говеждо	5000	3500	5500	14000	168000
Месо овнешко	4000	3500	4000	11000	161000
	Всичко				329000

За обезпечение спазаряването предварително се внася залогъ въ банково удостоверение въ размѣръ 5% отъ обявената приблизителна стойност на артикулитѣ за които оферира. Документи за право участие въ спазаряването се представятъ съгласно чл. 136, 138, 139 и 140 отъ закона за Б.О. и предприятията. Спазариелните книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ отъ 11 часа въ домакинството на Видинския укр. пунктъ—Плѣвѣнъ, гр. Плѣвѣнъ, 9 юний 1936 год.

ОТЪ ПУНКТА.

Обявление № 325-928

Подписаниятъ Ст. Мицевъ, сѣдия изпълнител при Плѣвѣн. окол. сѣдъ, обявявамъ на интересующите се, че следъ 15 дни отъ датата на публикацията ще започне и ще свърши а сжщата дата 17 ч. вкл. м. юлий т. г. въ канцеларията ми въ Плѣвѣнъ продажната на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ а Мица Додева отъ гр. Плѣвѣнъ, за удовлетворение вземането а популярната банка отъ гр. Плѣвѣнъ, а именно: 1. Една втора идеална частъ отъ реална половина отъ дворно мѣсто и въ его кѣща находяща се въ гр. Плѣвѣнъ IX кв. при сѣседи: отъ ве страни улица, Найдѣнъ Додевъ; кѣщата отъ керепичъ и ухли, покрита съ обикновени керемиди, състояща се отъ две гай, коридоръ, вѣмсто маза — дюкянъ, оценена идеалната половина 16,000 лева. Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ. Желаящитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ. Продажбата ще свърши на 21 юлий т. г.

гр. Плѣвѣнъ, 17 юний 1936 год.

Сѣдия-изпълнител: Ст. Мицевъ.

Обявление № 920-934

Подписаниятъ Ст. Мицевъ, сѣдия-изпълнител при Плѣвѣн. окол. сѣдъ, обявявамъ на интересующите се, че следъ 15 дни отъ датата на публикацията ще започне и ще свърши на сжщата дата 17 часа вкл. отъ юлий т. г. въ канцеларията ми въ гр. Плѣвѣнъ продажната на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Тодорича Сиркова Андреева отъ с. Тученица за удовлетворение вземането на Никола Съевъ отъ гр. Ловечъ, а именно: 1. Нива въ зем. на с. Тученица въ м. „Мерково“ въ м. на Тученица—бохотска община, отъ 184 дек. при сѣседи: отъ Тодоръ Пановъ Пелишатченина, пѣтъ и Христо Коновъ, оценена за 11,520 лв. Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ. Желаящитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ. Продажбата ще свърши на 21 юлий т. г.

гр. Плѣвѣнъ, 16 юний 1936 год.

Сѣдия-изпълнител: Ст. Мицевъ.

Тревогата на овошаритѣ

Съгласно нареждането на министерството на земледѣлието, всички овошари трѣбва да подадатъ декларация за броя на сливовитѣ дървета, които притежаватъ. Това се прави предвидъ новооткритата болестъ — наречена „шарка“. Отъ декларациите, които сѣ изпратени за попълване се заключава, че ще стане прегледъ на всички сливови дървета и заболелитѣ ще бъдатъ унищожени.

Този терминъ унищожаване хвърля въ тревога овошарското съсловие. Вѣрваме, че тази мѣрка предприята отъ министерството на земледѣлието се върши за защита на овошаритѣ. Но има известни положения неутяснени, които справедливо тревожатъ овошаритѣ. Защото прѣсненъ е още опитътъ съ монопола на сливовата ракия. Тогава компетентната дума на овошари бѣше отхвърлена. Та и сега при новооткритата болестъ „шарка“ овошаритѣ се страхуватъ, да не би съ бързината, която се предприема, да се дойде до нещастно положение.

Споредъ изследванията, причинителътъ на болестта „шарка“ се намиралъ въ соковетѣ на дърветата. Заразата ставала чрезъ въшките, които отъ болнитѣ дървета ще пренесатъ заразата на здравитѣ. Следователно, цели се, съ премахването на болнитѣ дървета, да останатъ здравитѣ. Дали съ това т. е. съ унищожаването сега на болнитѣ дървета ще се прекрати вече болестта и нови заболявания нѣма да има? Ето въпроса, който живо интересува овошаритѣ.

Овошаритѣ сѣ подъ съмнение защото: колкото и да бѣде щателенъ прегледътъ на дърветата, все ще останатъ незабелязани болни клонки, които въ последствие ще служатъ за разсадникъ на заразата. Едно болно дърво, следъ неговото отсичане, на следната година на сжщото мѣсто ще изникнатъ болни издѣнки, понеже болестта се разнася чрезъ соковетѣ.

Всички овошари пролѣтно време подрязватъ дърветата, както и тая пролѣтъ, съ овошарски ножичи. Ножичитѣ сѣ рѣзали болни и здрави дървета. Следователно ножичитѣ сѣ били разсадникъ на болестта.

Тази година листната въшка не остави дърво да не го засѣгне. Въшките отъ болнитѣ дървета ще заразятъ и здравитѣ.

Като се има предвидъ тия положения ще бѣде, мислимъ, прибрано съ изсичането на дърветата. Овошаритѣ трѣбва да бѣдатъ сигурни, че тази година, като се премахнатъ болнитѣ дървета, следващата нѣма да има болестъ. А не втората година пакъ сѣчѣне, третата сжщо и все резултатъ нѣма! И следъ 5-годишната болестъ продължава пакъ да я има.

Въпросътъ за отсичането е свързанъ и съ другъ въпросъ — обезщетяване на отсѣчениитѣ дървета. До три годишна възраст заболѣло дърво овошари ще понесе безъ да почувствува, защото ще се замѣни съ здраво. Но дърветата на 10—15—20 годишни възрасти, които даватъ отъ 30—100 кгр. суровъ плодъ, могатъ ли да бѣдатъ замѣнени, т. е. обезщетени съ една фиданка, която струва 5 лева? Едно такова дърво трѣбва да бѣде обезщетено най-малко въ размѣръ на 500 лв., т. е. колкото доходъ ще се получи въ продължение на десетъ години отъ сжщото дърво.

Загубата ще следва да се понесе отъ държавата. Днесъ финансовото положение на държавата е тежко и тя едва ли би могла повече да понесе нови тежести. Неполучливитѣ опити въ народното стопанство носятъ голѣми материални загуби, затова операцията по отношение на тая болестъ „шарка“ по сливитѣ трѣбва да се извърши много внимателно.

М. Топузовъ,
овошаръ—троянско

ХРОНИКА

СЛЕДНИЯТЪ БРОЙ на в. „Северно ехо“ ще излѣзе въ сѣбота, 27 т. м. Обявленията за този брой се приематъ отъ днесъ.

Учители екскурзиянти въ Плѣвѣнъ. — Онзи денъ и вчера бѣха гости на града ни 70 души учители екскурзиянти отъ брезовска училишна околия, Пловдивска област. Презъ Сомовитѣ по Дунава екскурзиянтитѣ отпътуваха за Русе.

За патентованъ данѣкъ. — Съгласно чл. 25 отъ закона за данѣкъ върху дохода първата трети на 1936 год. за патентованото облагане трѣбваше да се плати до 25 февруарий т. г. Въ данѣчното управление е получено телеграфическо нареждане отъ министерството на финансите срещу неплатилитѣ данѣка си се приложатъ предвиденитѣ въ закона мѣрки — затваряне на работилницитѣ имъ и пр.

Чествуване на Сава Младеновъ. — Въ недѣля, 21 т. м., 10 часа сутринта въ мѣстността „Козница“ на петъ километра отъ Лѣтенецъ, ще се чествува 60 годишнината на трагично загиналия революционеръ, тетевиенеца Сава Младеновъ, убитъ и обезглавенъ, съподвижникъ на Василъ Левски и Христо Ботевъ.

Поправка. — Девизната цена за доставката на павета за общината Плѣвѣнъ въ обявление №924, публикувано въ брой 900 на в. „Северно ехо“ да се чете 250,000 лева, вмѣсто 391,000 лева.

За радиообонатитѣ. — Плѣвѣнската п. п. станция съобщава на радиообонатитѣ, че абонатента за третото тримесечие трѣбва да бѣде предплатенъ до края на този месецъ. На непредплатилитѣ ще бѣде събранъ въ двоенъ размѣръ.

Общинскитѣ данѣци и такси. — Сроктъ за доброволното изплащане на общинскитѣ данѣци и такси е до 25 т. м. Следъ тази дата ще се събиратъ съ глоби и лихви за изтеклото време.

Международниятъ кооперативенъ денъ. — На 5 юлий ще се чествува международния кооперативенъ денъ. По този случай кооперативнитѣ сдружения въ Плѣвѣнъ ще устроятъ безплатно кооперативно утро въ салона на популярната банка.

Сборникъ за занаятчиитѣ юбилари. — Настоятелството на плѣвѣнското общо занаятчииско сдружение ще издаде малко юбилейно сборниче за 14-тата души занаятчи, които ще бѣдатъ чествувани на 19 юлий т. г. въ Плѣвѣнъ.

Ревизионни книжки за работницитѣ. — Плѣвѣнската инспекция по труда предупреждава всички работодатели, които иматъ поне единъ работникъ, че сѣ длъжни съгласно закона за Х.Б.Т. чл. 27 да се снабдятъ съ ревизионни книги отъ инспекцията срещу заплащане 20 лв. На намѣренитѣ при ревизия работодатели безъ такива ще имъ бѣдатъ съставени актове.

Гробници за умрѣли животни. — Начаникътъ на областната ветеринарна служба г. д-ръ Хр. Зенгиновъ, съ окръжното до всички кметове въ областта е наредилъ да се построятъ животински гробници край всѣко село. За тази целъ е разпратенъ и по единъ типовъ планъ.

Съ тия гробници за умрѣли животни се цели да се предпази населението отъ заразни болести.

Предъ конгреса на женския съюзъ. — Плѣвѣнското женско д-во „Развитие“ е започнало вече приготвянията си за конгреса на Българския женски съюзъ, който ще се състои на 5 юлий т. г. въ Плѣвѣнъ. Въ конгреса ще участвуватъ надъ 500 делегатки и гости.

Танцови забави. — Занапредъ спортнитѣ клубове „Скобелевъ“ и „Победа“ ще уреждатъ всѣка сѣбота и недѣля вечеръ на стадиума танцови забави. Начало 9 часа.

Плѣвѣнъ чистъ отъ болести. — Споредъ бюлетина на градския лѣкарь въ Плѣвѣнъ не сѣ констатирани никакви заразни болести.

Електрифициране на селата между Плѣвѣнъ и Ловечъ. — Селата презъ района на които ще бѣде прокаранъ електрическия далекопроводъ между Плѣвѣнъ и Ловечъ, сѣ отправили до съответнитѣ електрически централи искания да бѣдатъ електрифицирани и тѣ. Въпросътъ ще бѣде разгледанъ и решенъ въ най-близко време.

ТУХЛИ РЪЧНИ ТУХЛИ
типъ РИНГОВИ
на складъ и произвежда
ГОРАНЪ НЕШЕВЪ
ТЕЛЕФОНЪ № 280

РИЗИ мѣжки, трико, лѣтни, голѣмъ изборъ на фабрични цени при „Дѣдо Мразъ“.

Четете в. „Северно ехо“

ЧАСОВНИЦИ, най-солодни стенни, бу-
дилници, джебни и рѣчни отъ най-извест-
нитѣ фабрики въ свѣта. Най-износно ви

предлага
МАГАЗИНЪ „ЛОНЖИНЪ“
грамофони, плочи, бижута
най-големъ изборъ пакъ въ магазинъ

„Лонжинъ“
на СТЕФАНЪ ГЕОРГИЕВЪ — Плѣвѣнъ

срещу входа на музея

Областенъ ветер. аптеченъ складъ—гр. Плѣвѣнъ

Обявление № 775

На 31-я денъ отъ обявяване настоящето въ в. „Северно ехо“ гр. Плѣвѣнъ отъ 15—17 часа въ канцеларията на Плѣвѣнската областна ветеринарна служба ще се извърши търгъ за доставката на медикаменти и превързочни материали по специаленъ списъкъ възлизаци на около 61,000 лева.

Доставката трѣбва да се извърши въ 20 дневенъ срокъ отъ деня на спазаряването, като материалитѣ бѣдатъ доставени франко склада въ гр. Плѣвѣнъ и приемането ще стане отъ специална комисия.

Доставката е недѣлима по групи.

Специалниятъ списъкъ за доставката на медикаментитѣ и пр. може да се види въ канцеларията на Плѣвѣнската областна ветер. лѣчебница.

Постановленията за законътъ за Б.О.П., трѣбва да бѣдатъ напълно спазени.

Всички разноски по спазаряването, публикацията, доставката гербъ и др. сѣ за смѣтка на доставчика.

Отъ управлението на склада.

Плѣвѣнското общинско стопанско предприятие
ВЕТЕРИНАРНА СЛУЖБА

Обявление № 497.

гр. Плѣвѣнъ, 19 юний 1936 год.

Обявява се, че длъжността касиеръ при предприятието е вакантна. Цензъ и заплата по таблица.

Жалаящитѣ да заематъ длъжността да подадатъ заявление заедно съ документитѣ си до управлението на предприятието.

ОТЪ ПРЕДПРИЯТИЕТО.

Обявление № 1028-931

Подписаниятъ Ст. Мицевъ, сѣдия изпълнител при Плѣвѣн. окол. сѣдъ, обявявамъ на интересующите се, че следъ 15 дни отъ датата на публикацията ще започне и ще свърши на сжщата дата, 17 ч. вкл. отъ м. юлий т. г. въ канцеларията ми въ гр. Плѣвѣнъ продажната на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на: Найдѣнъ Петровъ Сековски отъ с. Бъркачъ за удовлетворение вземането на Владимиръ Вълчевъ отъ с. Бъркачъ, а именно: 1. Нива въ зем. с. Бъркачъ м. „Старитъ лозя“ отъ 1 дек. при сѣседи: Найдѣнъ С. Сековски, Владъ Христосъ и Найдѣнъ Сълевъ, оценено за 800 лв.; 2. Нива въ с. зем. въ м. „Митовски връхъ“ отъ 25 дек. при сѣседи: Бр. Пенкови, Василъ Илиевъ и Лазаръ Вълчевъ, оценена за 1600 лв.; 3. Нива с. з. м. „Горската кошара“ отъ 41 дек. при сѣседи: Лалю Фильовъ, Бр. Данчеви и Сековска нива, оценена за 3280 лв.; 4. Нива с. з. м. „Руски пѣтъ“ отъ 43 дек. при сѣседи: Цана Нейкова, Лалю Фильовъ, Цона Христовъ оценена за 3440 лв.; 5. Нива с. з. м. „Деманското“ отъ 42 дек. при сѣседи: Петко Ц. Русковъ, Наню В. Хайнаджийски и Найдѣнъ Ив. Йотовъ оценена за 3360 лв.; 6. Нива с. з. м. „Беглежъ пѣтъ“ отъ 65 дек. при сѣседи: Бр. Данови, Ради Вуктовъ, Петко Трифоновъ и Найдѣнъ С. Сеченски, оценена за 4000 лв.; 7. Бранище въ с. з. м. „Чалманска“ отъ 7 дек. при сѣседи: акционерно при общи сѣседи на акционерното бранище, р. Витъ, Говедарски, пѣтъ, Георги Якимовъ и дълга поляна, оценено за 1120 лв.; 8. Бранище въ с. з. въ м. „Горската кошара“ отъ 58 дек. — сега нива при сѣседи: Бр. Данчеви Петрови, Общински нива, Лалю Фильовъ и Неделя Сенова, оценена за 5600 лв. Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ. Желаящитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ. Продажбата ще свърши на 21 юлий 1936 год.

гр. Плѣвѣнъ 17 юний 1936 год.

Сѣдия-изпълнител: Ст. Мицевъ.

Сѣдия-изпълнител при Плѣвѣнския окол. сѣдъ

Обявление № 1736-924-1

Подписаниятъ Стилианъ Мицевъ, сѣдия-изпълнител при Плѣвѣнския окол. сѣдъ, обявявамъ на интересующите се, че следъ 15 дни отъ публикацията ще започне и ще свърши на сжщата дата 17 часа вкл. отъ месецъ юлий 1936 год. въ канцеларията ми въ гр. Плѣвѣнъ, продажната на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Христо С. Гетовъ Обовъ отъ гр. Плѣвѣнъ за удовлетворение вземането на Българска Земл. и Кооп. Банка отъ гр. Плѣвѣнъ, а именно: 1. — Една трета идеална частъ отъ американско лозе въ зем. на с. Бръстовецъ м. „Смиловецъ“ цѣлото отъ 145 дек. при сѣседи: Пан. П. Заковъ, Гено Ачовъ и шосе, оценено за 2300 лв.; 2. — Една трета частъ отъ амер. лозе въ с. земл. м. „Смиловецъ“ цѣлото отъ 6 дек. при сѣседи: шосе, Иванка С. Гетова, Алекс. Обовъ и Христо С. Гетовъ, оценено за 1000 лв.; 3. — Една трета идеална частъ отъ амер. лозе въ с. з. м. „Смиловецъ“ цѣлото отъ 16 дек. при сѣседи: пѣтъ, Иванка С. Гетова, Христо С. Гетовъ и Алекс. Обовъ, оценено за 2544 лв.; 4. — Една трета частъ отъ овощна градина въ с. з. въ м. „Смиловецъ“ отъ 33 дек. при сѣседи: отъ две страни пѣтъ, лозята на Иванка С. Гетова, Хр. С. Гетовъ и Ал. Обовъ, оценена за 320 лв.; 5. — Една трета частъ отъ овощна градина въ с. з. м. „Смиловецъ“ цѣлата отъ 27 дек. при сѣседи: пѣтъ, Богданъ Майсторъ, Ив. С. Гетова, Хр. С. Гетовъ и Ал. Обовъ, оценена за 315 лв.; 6. — Една трета частъ отъ нива въ с. з. м. „Смиловецъ“ отъ 22 дек. при сѣседи: Цона В. Пенчева, Никола П. Георгиевски и пѣтъ, оценена за 2240 лв.; 7. — Една трета частъ отъ нива въ с. з. м. „Смиловецъ“ цѣлата 13 дек. при сѣседи: Кр. Литовъ и отъ две страни пѣтъ, оценена за 880 лв.; 8. — Една трета частъ отъ нива въ с. з. м. „Смиловецъ“ цѣлата 32 дек. при сѣседи: Маруца Ив. Къшинска, Петко Костовъ и Богданъ Майсторъ, оценена за 240 лв.; 9. — Една трета частъ отъ нива въ с. з. м. „Смиловецъ“ цѣлата отъ 75 дек. при сѣседи: Ал. С. Цековъ, Ив. С. Гетова, Хр. С. Гетовъ и Ал. Обовъ, оценена за 700 лв.; 10. — Една трета частъ отъ нива въ с. з. м. „Смиловецъ“ цѣлата отъ 7 дек. при сѣседи: Гено Ачовъ, Ив. С. Гетова, Хр. С. Гетовъ и Ал. Обовъ, оценена за 700 лв.; 11. — Една трета частъ отъ салковма гора въ с. з. м. „Смиловецъ“ цѣлата отъ 38 дек. при сѣседи: Ив. С. Гетова, Хр. С. Гетовъ и Ал. Обовъ, оценена за 320 лв.; 12. — Една трета частъ отъ маточникъ въ с. з. м. „Смиловецъ“ цѣлата отъ 8 дек. при сѣседи: отъ две страни пѣтъ, Ив. С. Гетова, Хр. С. Гетовъ и Ал. Обовъ, оценено за 600 лв.; 13. — Една трета частъ отъ дворно мѣсто, цѣлото отъ 55 дек. сѣ построено въ него кѣща върху 50 кв. м., курникъ върху 70 кв. м., сайванъ върху 150 кв. м. стая и кухня върху 30 кв. м., направени отъ камъкъ, тухли и варъ, покрита съ цигли, нах. се въ з. на с. Бръстовецъ въ м. „Смиловецъ“ при сѣседи: шосето Плѣвѣнъ—Ловечъ, Иванка С. Гетова, Христо С. Гетовъ и Ал. С. Гетовъ, оценени за 8000 лв. Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ. Желаящитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ. Продажбата ще свърши на 21 юлий 1936 год.

гр. Плѣвѣнъ, 17 юний 1936 год.

Сѣдия-изпълнител: Ст. Мицевъ.